

RƏHMAN BAYRAM

DAHA

Yaman azalıbdı inam, mərifət,
Suyu da üfürüb içirik daha.
Hərdən böyüklərə verib nəsihət,
Yanıdan salamsız keçirik daha.

Bəzən doğmalara üzdən yanırıq,
Yaradını çətin anda anırıq,
Nadını ağıllı insan sanırıq,
Kamilin yerinə seçirik daha.

Qurumuş tənəklə doldur manqalı,
Közü yaxşı verər tənək tonqalı,
Fərqi nə varmıyıb bəzən qanqalı,
Ot-alaf yerinə biçirik daha.

İnsanımı dəyişib, yoxsa zamanımı?
Doğrumu dəyişib, yoxsa gümanımı?
İnanımı dəyişib, yoxsa imanımı?
Andı da yalandan içirik daha.

ŞUŞASIZ

Əsir düşüb Qarabağın baş tacı,
Sinəm kəsöv-kösöv dağdı Şuşasız.
Dərddən qan ağlayır Xarı bülbülüm,
Könlüm saxta vurmuş bağdı Şuşasız.

Hər köçkün gözündən süzülən baxış,
Çəkir ürəyimə dərddi bir naxış,
Şuşayla görüşün şahidi yağış,
Neçə illərdi ki yağdı Şuşasız.

Rəhman, şəhid oldu neçə ərənlər,
Bu cənnət uğrunda sinə ərənlər,
Baş tacını satıb yada verənlər
Nədən indiyodək sağdı Şuşasız?

OLMASIN

Qayalar qalması qartala həsrət,
Möhtəşəm zirvələr qarsız olmasın.
Yaşatsın insanı ülvi məhəbbət,
Divanə aşıqlar yarsız olmasın.

Bülbül gülüstansız, göylər dumansız,
Dərələr dumansız, göllər sonasız,
Analar övladsız, övlad anasız,
Çiçəklər bağçalar barsız olmasın.

İlahi eşqinlə zülmətə nur saç,
Tapılsın sağalmaz dərdlərə əlac,
Heç kəs bir-birinə olmasın möhtac,
İnsanlar imkansız, varsız olmasın.

DAHA GECƏLƏRİM HEÇ
XEYRƏ QALMIR

Sənli xatirələr dərd olub sənsiz,
Yol çəkən gözlərim yorulub sənsiz.
Xeyirli gecəmə şər dolub sənsiz,
Daha gecələrim xeyrə qalmayı.

Ərköyün eşqini öyərdin mənə,
Darıxsan, xəlvəti dəyərdin mənə,
Gecən xeyrə qalsın dəyərdin mənə,
Daha gecələrim heç xeyrə qalmayı.

Nə dedim, inci yib küsüdn sözüməndən,
Sənsiz təbəssüm də itib üzüməndən,
Şirin yuxular da qaçıb gözüməndən,
Daha gecələrim heç xeyrə qalmayı.

Heç olmasa məni görüb gedəydin,
Həsrəti telinə hörüb gedəydin,
Bir az xeyir-dua verib gedəydin,
Daha gecələrim heç xeyrə qalmayı.

YARAŞIĞIDIR

Təbəssüm çöhrənin, gülüş dodağın,
Qönşələr güllərin yaraşığıdır.
İsmət qadınların, qızlar bulağın,
Sonalar göllərin yaraşığıdır.

Hikmət ayələrin, mənə sözlərin,
Əfsun baxışların, baxış gözlərin,
Çiçəklər çəməninin, çəmən düzlərin,
Ceyranlar çöllərin yaraşığıdır.

Yaşıl don baharın, ağ örpək qışın,
Sevda könuşlərin, zəkalar başın,
Çilgınlıq gəncliyin, kamillik yaşın,
Ağsaqqal ellərin yaraşığıdır.

YAXŞI KI, KƏFƏNİN
CİBLƏRİ YOXDU

Yaxşı ki, kəfənin cibləri yoxdu,
Yoxsa bu dünyada sərət qalmazdı.
Yaxşı ki, kəfənin gözürü toxdu,
Yoxsa behiştə də boş yer olmazdı.

Zənginlər orda da bir dünya qurub,
Cənnəti rüşvətlə bölüşərdilər.
Vəzifə üstündə bir-birin qırıb,
Sərət yığmaq üçün ötüşərdilər.

Kasıblıq fəqirə tuşlanan oxdu,
Dözür hər əzaba Allah xətrinə.
Yaxşı ki, kəfənin cibləri yoxdu,
Yoxsa həsrət qalar cənnət ətrinə.

İNSANIN TALEYİ
GÖZƏL OLANDA

Haqqın dərğahında xoş bəxti olar,
İnsanın taleyi gözəl olanda.
Dünyanın xoşbəxtədən xoşbəxti olar,
İnsanın taleyi gözəl olanda.

Həyatın ahəngi bəm nədi bilməz,
Çağlayan gülüşü qəm nədi bilməz,
Qayğısız gözləri nəm nədi bilməz
İnsanın taleyi gözəl olanda.

Çətin işləri də asan düzələr,
Arzusu dağları, daşları dələr,
Qisməti evinin içinə gələr,
İnsanın taleyi gözəl olanda.

Telini oxşayan mehə çevrilər,
Dağların saçını yolan küləklər.
Göz yaşını şəbnəmə, şəhə çevrilər,
İnsanın taleyi gözəl olanda.

Könül bağçasından gül əskik olmaz,
Yarı əfsunlayan dil əskik olmaz
Keyfi, əyləncəsi bil, əskik olmaz,
İnsanın taleyi gözəl olanda.

Sevinci şah olar, qəm ona nökrər,
Nurlu camalına təbəssüm çökrər.
Dünyanın yasına qəhqəhə çökrər,
İnsanın taleyi gözəl olanda.

SALAR GEDƏR

Ömrə asi olar hər ötən zaman,
Minlərlə canlıya Vətəndi ünman,
Dərin dərələrdə dincələn duman,
Güllərin üstünə şək salar gedər.

Dost dostu sınıyar dara düşəndə,
Saç ağarar qəlbə kədər deşəndə,
İstilər soyuqla yer dəyişəndə,
Xəfifcə səməyə meh salar gedər.

Əhli-hal istərəm dərdimi bölə,
Sevginin, dostluğun qədrini bilə,
Bahar məxmər xalı döşəyər çölə,
Güllərdən xalıya zeh salar gedər.

VƏTƏNDƏN UMMAĞA
NƏ HAQQIMIZ VAR

Vətəndən ummağa nə haqqımız var,
Çəkib qayğısını qorumurıqsa.
Vətəndən ummağa nə haqqımız var,
Dərdini bölməyə yaramırıqsa.

Vətəndən ummağa nə haqqımız var,
Torpaq inildəyib qan ağlayırsa.
Vətəndən ummağa nə haqqımız var,
Hələ itkinlərə yas saxlayırsa.

Vətəndən ummağa nə haqqımız var,
Yarasına məlhəm lazım olanda,
Candan yox, torpaqdan pay veririkse.
Vətəndən ummağa nə haqqımız var,
Dər gündə olındən tuta bilməyib
Gen gündə səsinə hay veririkse.

Vətəndən ummağa nə haqqımız var,
Yerində olmayan bir məmuruşa.
Vətəndən ummağa nə haqqımız var,
Köçkündən, yetimdən pay umuruşa.

Vətəndən ummağa nə haqqımız var,
Onu dəli kimi sevməmiriksə.
Vətəndən ummağa haqqımız var,
Qonşumuzu sevib, güvənmiriksə.

Vətəndən ummağa nə haqqımız var,
Haramla döyünən ürəyimizdən
Xeyirxah duyğular bezib köçürsə.
Vətəndən ummağa nə haqqımız var,
Vəcdanı itirən zəngin məmurlar
Xalqı tapdalayıb, əzib keçirsə.

Vətəndən ummağa haqqımız olar,
Qoruyub Vətəni can bahasına,
Zəfərlə qayıdan aslanlar kimi.
Vətən bağışlayar döyüşə bilsək
Nankor övlad sevən analar kimi.

Vətəndən ummağa haqqımız olar,
Gedən torpaqları qaytara bilsək.
Vətəndən ummağa haqqımız olar.
Sənən insanlığı qurtara bilsək.

HƏR CANLINI İNSAN SAYMAQ OLARMI?

Kim ağrı hiss etsə, canlıdır demək,
Hər canlıyı insan saymaq olarmı?
Özgə ağrısını duymayan kəsin,
Duyğusuz canlıdan bir fərqi varmı?

Ömür sonsuz deyil, unutma bunu,
Doğumla ölümün arasındadı.
Ölüm ömür adlı bir yolun sonu,
Həyatı söndürən qüvvə onadı,

Doğma ocağına bağlı olanlar,
Vətənin şəninə nəğmələr qoşar.
Qürbətdə sinəsi dağılı olanlar,
Xəyalən Vətənin eşqiylə yaşar.

AXAR SU MURDAR GÖTÜRMƏZ

Silinər torpaqdan o mürdar izin,
Axar su mürdarı götürməz, dığa.
Ovular haramdan doymayan gözün,
Bu torpaq soysuzu bitirməz, qağa.

Düşünmə ki gedən torpaq qayıtmaz,
Allah qudurmuşun olından tutmaz.
Ayrılıq torpaqdan bizi soyutmaz,
İstər yağış yağa, istər qar yağa.

Vaxt gələr bu millət verər baş-başa,
Birləşib yumruq tək girər savaşa,
Leşiniz yem olar çaqqala, quşa,
Həsrət qalarsınız bir büküm ağa.

OLMUR

Yaş artır, azalır gözlərin nuru,
Sapı da iynədən keçirmək olmur.
Pulla orqanları köçürmək olar,
Ağrını, acını köçürmək olmur.

Yaxşılıq əvəzsiz sərvət olsa da,
Axirətdə payı cənnət olsa da,
Ruha şəfa verən şərbət olsa da,
Zorla insanlara içirmək olmur.

Rəhman səcdə edərin önündə,
Şahlar da diz çökər yarın önündə,
Sərvətin, dövlətin, varın önündə,
Vəcdən oyaqdisa, kiçilmək olmur.

SONRA GET

Şair dostum Məmməd Abdullayeva

Dostum, güzər cəhlə könül bağına,
Eşqin ilğimində isin, sonra get.
Dinləsin dərdini çağlayan təbib,
Bir həzin bayatı desin, sonra get.

Əzizim, Qarabağı,
Bürüyüb qara bağı,
Nəyi unutsa könülüm,
Unutmaz Qarabağı.

Oxşasın telini səhərin mchi,
Yusun ayağını çəmənini şeyi,
Azalsın könülünün nisgili, ehi,
Dağılsın dumanın, sisin, sonra get.

Əzizim, atammıram,
Dərdim var, atammıram,
Röyada Vətəndəyəm,
Ayılsam çatammıram.

Köçkün ilmələrdən bir xalı toxu,
Gedən torpaqları unudub çoxu.
Vətəndən seğah de, həsrətdən oxu,
Titrotsin ruhları səsin, sonra get.